

aquest Reial decret i en especial per establir, prèvia consulta amb els sectors afectats o, si s'escau, de les organitzacions interprofessionals reconegudes, els requisits mínims de control de cada producte als quals han d'ajustar-se els organismes independents de control.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de setembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Agricultura, Pesca
i Alimentació,
MIGUEL ARIAS CAÑETE

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

19921 *ACORD per a la promoció i la protecció recíproca d'inversions entre el Regne d'Espanya i la República de Bolívia, fet a Madrid el 29 d'octubre de 2001. («BOE» 247, de 15-10-2002.)*

ACORD PER A LA PROMOCIÓ I LA PROTECCIÓ RECÍPROCA D'INVERSIONS ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE BOLÍVIA

El Regne d'Espanya i la República de Bolívia, d'ara endavant «les parts contractants»,

Amb la voluntat d'intensificar la cooperació econòmica en benefici recíproc d'ambdós països,

Amb el propòsit de crear condicions favorables per a les inversions realitzades per inversors de cada una de les parts contractants al territori de l'altra part contractant, i

Reconeixent que la promoció i protecció de les inversions d'acord amb aquest Acord estimula les iniciatives en aquest camp,

Han convingut:

Article 1. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Acord,

1. Per «inversor» s'entén qualsevol nacional o qualsevol societat d'una de les parts contractants que fa inversions en el territori de l'altra part contractant:

a) Per «nacional» s'entén qualsevol persona física que té la nacionalitat d'una de les parts contractants de conformitat amb la seva legislació.

b) Per «societat» s'entén qualsevol persona jurídica o qualsevol altra entitat legal constituïda o degudament organitzada de conformitat amb les lleis d'aquesta part contractant i que té el seu domicili social al territori d'aquesta mateixa part contractant, com ara societats anònimes, de responsabilitat limitada, collectives o associacions d'empreses, entre altres.

2. Per «inversions» es designa qualsevol tipus d'actius que han estat invertits per inversors d'una part contractant al territori de l'altra part contractant d'acord amb

la legislació d'aquesta última, incloent-hi, en particular, encara que no exclusivament, els següents:

a) La propietat de béns mobles i immobles, així com altres drets reals, com ara hipoteques, drets de penyora, usdefruits i drets similars;

b) Accions, títols, obligacions i qualsevol altra forma de participació en societats;

c) Drets a aportacions monetàries i a qualsevol altra prestació contractual que té valor econòmic i està vinculada a una inversió;

d) Drets de propietat intel·lectual: drets de propietat industrial com ara signes distintius, patents, dissenys i dibuixos industrials; drets d'autor i drets connexos; circuits integrats i obtentors de varietats vegetals;

e) Drets per dur a terme activitats econòmiques i comercials atorgats per llei o en virtut d'un contracte, inclosos les concessions per a l'exploració, la prospecció, el cultiu, l'extracció o l'explotació de recursos naturals.

Les inversions fetes al territori d'una part contractant per una societat d'aquesta mateixa part contractant, però que és de propietat o està efectivament controlada per inversors de l'altra part contractant, també s'han de considerar inversions realitzades per aquests últims inversors, sempre que s'hagin efectuat de conformitat amb les disposicions legals de la primera part contractant.

Cap modificació en la forma en què estiguin invertits o reinvertits els actius afecta el seu caràcter d'inversió, sempre que aquest canvi es faci d'acord amb la legislació de la part contractant receptora de la inversió.

3. Per «rendes d'inversió» s'entenen els imports produïts per una inversió i, en particular, encara que no exclusivament, els beneficis, els dividendes, els interessos, les plusvàlues, els cànon, els honoraris i qualsevol renda provinent d'excedents d'explotació.

4. El terme «territori» designa:

a) Respecte al Regne d'Espanya: el territori terrestre, les aigües interiors i el mar territorial, així com la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental que s'extenen fora del límit del mar territorial sobre el qual té o pot tenir jurisdicció i/o drets sobirans d'acord amb el dret internacional.

b) Respecte a la República de Bolívia: el territori sota la seva sobirania i jurisdicció de conformitat amb la seva legislació i amb el dret internacional.

Article 2. *Promoció i admissió de les inversions.*

1. Cada part contractant ha de promoure en el seu territori, en la mesura que sigui possible, les inversions d'inversors de l'altra part contractant i ha d'admetre aquestes inversions d'acord amb les seves disposicions legals.

2. Quan una part contractant admet una inversió en el seu territori, ha de concedir, de conformitat amb les seves disposicions legals, els permisos necessaris en relació amb aquesta inversió i amb la realització de contractes de llicència, d'assistència tècnica, comercial o administrativa. Cada part contractant s'esforça a concedir, cada vegada que és necessari, les autoritzacions requerides en relació amb les activitats de consultors o de personal qualificat, sigui quina sigui la seva nacionalitat.

Article 3. *Protecció.*

1. Les inversions realitzades per inversors d'una part contractant al territori de l'altra part contractant reben un tractament just i equitatiu i gaudeixen de plena protecció i seguretat. Cap de les parts contractants no ha

d'atorgar a aquestes inversions, en cap cas, un tractament menys favorable que el requerit pel dret internacional.

2. Cap de les parts contractants no obstaculitza de cap manera, mitjançant mesures arbitràries o discriminatòries, la gestió, el manteniment, l'ús, el gaudi, la disposició, la venda o, si s'escau, la liquidació d'aquestes inversions. Cada part contractant ha de complir qualsevol obligació contractual concreta per escrit en relació amb les inversions d'inversors de l'altra part contractant i que està d'acord amb la legislació interna de la primera part contractant.

Article 4. *Tracte nacional i clàusula de nació més afavorida.*

1. Cada part contractant atorga en el seu territori a les inversions d'inversors de l'altra part contractant un tractament que no és menys favorable que l'atorgat a les inversions dels seus propis inversors o a les inversions d'inversors de qualsevol Estat tercer, el que sigui més favorable a l'inversor.

2. Ambdues parts contractants concedeixen als inversors de l'altra part contractant, respecte a la gestió, el manteniment, l'ús, el gaudi, la disposició, la venda o, si s'escau, la liquidació d'aquestes inversions realitzades en el seu territori, un tractament no menys favorable que l'acordat als seus propis inversors o als inversors d'un Estat tercer, el que sigui més favorable a l'inversor.

3. El tractament concedit en virtut dels apartats 1 i 2 d'aquest article no s'interpreta en el sentit d'obligar qualsevol de les parts contractants a fer extensiu als inversors de l'altra part contractant i a les seves inversions el benefici de qualsevol tractament, preferència o privilegi resultant de la seva associació o participació, actual o futura, en una zona de lliure comerç, unió duanera o econòmica o en qualsevol altra forma d'organització econòmica regional.

4. El tractament concedit en virtut dels apartats 1 i 2 d'aquest article no es refereix als avantatges que una de les parts contractants concedeixi a les inversions o als inversors de tercers estats com a conseqüència d'un Acord per evitar la doble tributació o altres acords de caràcter tributari.

5. Les mesures que s'adoptin per raons d'ordre públic o seguretat i salut pública no es consideren tractament «menys favorables» en el sentit d'aquest article.

Article 5. *Nacionalització i expropiació.*

1. Les inversions d'inversors d'una part contractant al territori de l'altra part contractant no se sotmeten a nacionalització, expropiació ni a qualsevol altra mesura d'efectes similars (d'ara endavant «expropiació»), excepte per raons d'utilitat pública, d'acord amb el procediment legal degut, de manera no discriminatòria i acompanyada del pagament d'una indemnització prompta, adequada i efectiva.

2. La indemnització és equivalent al valor de mercat que la inversió expropiada tenia immediatament abans que s'adopti la mesura d'expropiació, es notifiqui oficialment, o abans que la imminència d'aquesta sigui de coneixement públic, el que succeeixi primer (d'ara endavant «data de valoració»).

3. El valor de mercat es calcula en una moneda lliurement convertible al tipus de canvi vigent al mercat per a aquesta moneda en la data de valoració. La indemnització inclou interessos a un tipus comercial fixat d'acord amb criteris de mercat per a la moneda esmentada

des de la data d'expropiació fins a la data de pagament. La indemnització s'abona sense demora, és efectivament realitzable i lliurement transferible.

4. L'inversor afectat té dret, de conformitat amb la legislació de la part contractant que realitzi l'expropiació, a la revisió prompta del seu cas, per part de l'autoritat judicial o una altra autoritat competent i independent d'aquesta part contractant, per determinar si l'expropiació i la valoració de la seva inversió s'han adoptat d'acord amb els principis que estableix aquest article.

5. Si una part contractant expropia els actius d'una empresa que està constituïda al seu territori d'acord amb la seva legislació vigent i en la qual hi ha participació d'inversors de l'altra part contractant, la primera part contractant ha d'assegurar que les disposicions d'aquest article s'apliquen de manera que es garanteix als inversors esmentats una indemnització prompta, adequada i efectiva.

Article 6. *Compensació per pèrdues.*

Als inversors d'una part contractant les inversions del qual al territori de l'altra part contractant pateixin pèrdues causades per guerra o un altre conflicte armat, revolució, estat d'emergència nacional, insurrecció, disturbis o qualsevol altre esdeveniment similar, se'ls concedeix, a títol de restitució, indemnització, compensació o un altre acord, un tractament no menys favorable que aquell que l'última part contractant concedeix als seus propis inversors o als inversors de qualsevol Estat tercer, el que sigui més favorable a l'inversor afectat. Els pagaments resultants han de ser lliurement transferibles.

Article 7. *Transferències.*

1. Cada part contractant garanteix als inversors de l'altra part contractant la lliure transferència de tots els pagaments relacionats amb les seves inversions i, en particular, però no exclusivament, els següents:

- El capital inicial i les sumes addicionals necessàries per al manteniment, l'ampliació i el desplegament de la inversió;
- les rendes d'inversió, tal com defineix l'article 1;
- els fons necessaris per al reembors de préstecs vinculats a una inversió;
- les indemnitzacions i compensacions que preveuen els articles 5 i 6.
- el producte de la venda o liquidació total o parcial d'una inversió;
- els sous i altres remuneracions percebudes pel personal contractat a l'exterior en relació amb una inversió;
- els pagaments resultants de la solució de controvèrsies.

2. Les transferències a les quals es refereix aquest Acord es fan sense demora, en moneda lliurement convertible al tipus de canvi de mercat vigent el dia de la transferència.

3. Sens perjudici de les disposicions dels apartats 1 i 2 d'aquest article, cada part contractant pot demorar o impedir una transferència mitjançant l'aplicació equitativa, no discriminatòria i de bona fe de mesures:

- Destinades a protegir els drets de creditors;
- en relació amb infraccions penals i resolucions o sentències en procediments administratius i judicials; a condició que les mesures esmentades i la seva aplicació no s'utilitzin com a mitjà per eludir els compromisos o les obligacions de la part contractant d'acord amb aquest article.

Article 8. *Altres disposicions.*

1. Si de les disposicions legals d'una de les parts contractants o de les obligacions emanades del dret internacional al marge d'aquest Acord, actuals o futures, entre les parts contractants, en resulta una reglamentació general o especial en virtut de la qual s'ha de concedir a les inversions d'inversors de l'altra part contractant un tracte més favorable que el que preveu aquest Acord, l'esmentada reglamentació ha de prevaldre sobre aquest Acord, quan sigui més favorable.

2. Les condicions més favorables que les d'aquest Acord que han estat convingudes per una de les parts contractants amb els inversors de l'altra part contractant no es veuen afectades per aquest Acord.

3. Cap disposició d'aquest Acord afecta el que preveuen els tractats internacionals que regulen els drets de propietat intel·lectual/industrial.

Article 9. *Principi de subrogació.*

Si una part contractant o l'agència per ella designada fa un pagament en virtut d'un contracte d'assegurança o garantia atorgat contra riscos no comercials en relació amb una inversió de qualsevol dels seus inversors al territori de l'altra part contractant, aquesta última part contractant ha de reconèixer la subrogació de qualsevol dret o títol de l'esmentat inversor en favor de la primera part contractant o de la seva agència designada a exercir, en virtut de la subrogació, qualsevol dret o títol en la mateixa mesura que el seu anterior titular. Aquesta subrogació fa possible que la primera part contractant o l'agència per ella designada siguin beneficiàries directes de tot tipus de pagaments per indemnització o compensació als quals pot ser creditor l'inversor inicial.

Article 10. *Solució de controvèrsies entre les parts contractants.*

1. Qualsevol controvèrsia entre les parts contractants referent a la interpretació o aplicació d'aquest Acord s'ha de resoldre, fins on sigui possible, per via diplomàtica.

2. Si la controvèrsia no es pot resoldre d'aquesta manera en el termini de sis mesos des de l'inici de les negociacions, se sotmet, a petició de qualsevol de les dues parts contractants, a un tribunal d'arbitratge.

3. El tribunal d'arbitratge es constitueix de la manera següent: cada part contractant designa un àrbitre i aquests dos àrbitres elegeixen un ciutadà d'un Estat tercer com a president. Els àrbitres es designen en el termini de dos mesos i el president, en un termini de quatre mesos des de la data en què qualsevol de les dues parts contractants ha comunicat a l'altra part contractant la seva intenció de sotmetre el conflicte a un tribunal d'arbitratge.

4. Si dins dels terminis que preveu l'apartat 3 d'aquest article no s'han realitzat els nomenaments necessaris, qualsevol de les parts contractants, en absència d'un altre acord, pot invitar el president del Tribunal Internacional de Justícia a fer les designacions necessàries. Si el president del Tribunal Internacional de Justícia no pot exercir aquesta funció o és nacional d'una de les parts contractants s'invita el vicepresident perquè efectui les designacions pertinents. Si el vicepresident no pot exercir aquesta funció o és nacional de qualsevol de les parts contractants, les designacions les efectua el membre del Tribunal Internacional de Justícia que el segueixi en antiguitat i que no sigui nacional de cap de les parts contractants.

5. El tribunal d'arbitratge emet el seu dictamen sobre la base de les normes que conté aquest Acord o altres acords vigents entre les parts contractants i sobre els principis generalment admesos de dret internacional.

6. Llevat que les parts contractants ho decideixin d'una altra manera, el tribunal estableix el seu propi procediment.

7. El tribunal adopta la seva decisió per majoria de vots i és definitiva i vinculant per a ambdues parts contractants.

8. Cada part contractant es fa càrrec de les despeses de l'àrbitre que ha designat i les relacionades amb la seva representació en els procediments arbitral. Les altres despeses, incloses les del president, són sufragades per parts iguals per ambdues parts contractants.

Article 11. *Controvèrsia entre una part contractant i inversors de l'altra part contractant.*

1. Qualsevol controvèrsia relativa a les inversions que sorgeixi entre una de les parts contractants i un inversor de l'altra part contractant respecte a qüestions regulades per aquest Acord es notifica per escrit, i s'hi inclou informació detallada per l'inversor de l'altra part contractant receptora de la inversió. En la mesura que sigui possible, les parts en controvèrsia tracten d'arreglar aquestes diferències mitjançant un acord amistós.

2. Si la controvèrsia no pot ser resolta d'aquesta forma en un termini de sis mesos a comptar des de la data de notificació escrita que esmenta l'apartat 1, la controvèrsia es pot sotmetre, a elecció de l'inversor:

Als tribunals competents de la part contractant en el territori dels quals es va fer la inversió; o

a un tribunal d'arbitratge «ad hoc» establert d'acord amb el Reglament d'arbitratge de la Comissió de les Nacions Unides per al Dret Comercial Internacional; o

al Centre Internacional d'Arranjament de Diferències Relatives a Inversions (CIADI) creat pel «Conveni sobre l'arranjament de diferències relatives a inversions entre estats i nacionals d'altres estats», obert a la signatura a Washington el 18 de març de 1965, quan cada Estat part en aquest Acord s'hi ha adherit. En cas que una de les parts contractants no sigui Estat contractant del Conveni esmentat, la controvèrsia es pot resoldre conforme al mecanisme complementari per a l'administració de procediments de conciliació, arbitratge i comprovació de fets per la Secretaria del CIADI.

3. L'arbitratge es basa en:

Les disposicions d'aquest Acord i les d'altres acords conclusos entre les parts contractants;

les regles i els principis generalment admesos de dret internacional;

el dret nacional de la part contractant en el territori de la qual s'ha fet la inversió, incloses les regles relatives als conflictes de Llei.

4. La part contractant que és part en la controvèrsia no pot invocar en la seva defensa el fet que l'inversor, en virtut d'un contracte d'assegurança o garantia, ha rebut o ha de rebre una indemnització o una altra compensació pel total o part de les pèrdues que ha sofert.

5. Les decisions arbitral són definitives i vinculants per a les parts en la controvèrsia. Cada part contractant es compromet a executar les sentències d'acord amb la seva legislació nacional.

Article 12. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Acord s'aplica a les inversions efectuades, abans o després de l'entrada en vigor, pels inversors

d'una part contractant al territori de l'altra part contractant d'acord amb les disposicions legals d'aquesta última. Tanmateix, aquest Acord no s'aplica a cap controvèrsia sorgida abans de la seva entrada en vigor.

2. El tractament atorgat per aquest Acord no s'aplica a matèries tributàries.

Article 13. *Entrada en vigor, pròrroga, denúncia.*

1. Aquest Acord entra en vigor en la data en què les parts contractants s'han notificat recíprocament el compliment de les respectives formalitats constitucionals requerides per a l'entrada en vigor d'acords internacionals. Està en vigor per un període inicial de deu anys i es prorroga indefinidament, llevat que una de les parts contractants notifiqui per via diplomàtica a l'altra part contractant la seva decisió de denunciar aquest Acord amb una antelació de sis mesos.

2. Respecte a les inversions realitzades abans de la data de denúncia d'aquest Acord, les disposicions que contenen els articles restants d'aquest Acord continuaran estant en vigor per un període addicional de deu anys a partir de la data de denúncia.

Article 14. *Disposició addicional.*

Aquest Acord abroga i substitueix, a partir de la seva entrada en vigor, l'Acord entre el Regne d'Espanya i la República de Bolívia sobre promoció i protecció recíproca d'inversions, signat a Madrid el 24 d'abril de 1990.

Per donar fe de tot això, els respectius plenipotenciaris sotasignats, degudament autoritzats pels seus governs respectius, signen aquest Acord.

Fet a Madrid, el 29 d'octubre de 2001, en dos originals en llengua espanyola, i ambdós textos són igualment autèntics.

PEL REGNE D'ESPANYA,
Juan Costa Climent,
Secretari d'Estat
de Comerç i Turisme

PER LA REPÚBLICA DE BOLÍVIA,
Gustavo Fernández Saavedra,
Ministre de Relacions
Exteriors i Culte

Aquest Acord va entrar en vigor el 9 de juliol de 2002, data de l'última notificació encreuada entre les parts en què comuniquen el compliment de les respectives formalitats constitucionals, segons estableix l'article 13.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 27 de setembre de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

19923 REIAL DECRET 1054/2002, d'11 d'octubre, pel qual es regula el procés d'avaluació per al registre, l'autorització i la comercialització de biocides. («BOE» 247, de 15-10-2002.)

El Reial decret 3349/1983, de 30 novembre, va aprovar la Reglamentació tecnicosanitària per a la fabricació, comercialització i utilització de plaguicides, i va establir com a objecte de la norma l'ordenació tecnicosanitària

d'aquests productes quan afecta la salut pública, així com la fixació dels requisits per a la fabricació, comercialització i utilització de plaguicides, i l'establiment de les bases per fixar els seus límits màxims de residus, tot això a fi de prevenir accidents i intoxicacions i evitar o limitar els perills associats al seu ús directe i indirecte.

Així mateix, va regular l'homologació dels diferents tipus de plaguicides, els quals haurien de continuar inscrivint-se als seus respectius registres oficials: els productes fitosanitaris així com els plaguicides d'ús ramader, al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, i els d'ús a la indústria alimentària i els d'ús ambiental així com els d'ús en higiene personal i els desinfectants de material clínic i farmacèutic i d'ambients clínics i quirúrgics, al Ministeri de Sanitat i Consum.

Per a la inscripció dels plaguicides als seus respectius registres oficials, el Reial decret esmentat estableix que, com a requisit previ, siguin homologats els seus aspectes de perillositat per a la salut humana d'acord amb les disposicions que conté, comesa que s'atribueix a la Direcció General de Salut Pública, a la qual correspon determinar, entre altres aspectes, la classificació, els símbols i les frases de risc que s'han d'incloure a l'etiquetatge, així com l'acceptabilitat de la seva utilització per a ús domèstic.

Mitjançant el Reial decret 162/1991, de 8 de febrer, es va modificar la Reglamentació tecnicosanitària per a la fabricació, comercialització i utilització dels plaguicides, a fi de traslladar les disposicions de la Directiva 78/631/CEE, de 26 de juny, sobre classificació, envasament i etiquetatge de preparats perillosos (plaguicides), i es van introduir certs criteris per classificar preparats de naturalesa no química i atribuir al Ministeri de Sanitat i Consum la competència de promoure la iniciació d'expedients per suspendre o limitar la comercialització de preparats quan comprovi que suposin un perill per a la seguretat o la salut humana.

Igualment, el Reial decret 443/1994, de 30 de març, va modificar una vegada més aquesta reglamentació tecnicosanitària, a fi d'incloure els plaguicides d'ús en la indústria alimentària entre els que s'haurien d'inscriure al Registre de la Direcció General de Salut Pública.

Així mateix, la classificació i la identificació dels perills i del risc de cada substància i preparat s'ha de fer de conformitat amb el que disposa el Reial decret 363/1995, de 10 de març, sobre la classificació, envasament i etiquetatge de substàncies perilloses, el Reial decret 1078/1993, de 2 de juliol, sobre preparats perillosos, el Reglament (CEE) 793/1993 del Consell, sobre avaluació i control del risc de les substàncies existents, i el Reial decret 1406/1989, de 10 de novembre, pel qual s'imposen limitacions a la comercialització i a l'ús de certes substàncies i preparats perillosos; la Direcció General de Salut Pública és l'autoritat competent en aquesta matèria. Per la seva part, el Reial decret 1415/2000, de 21 de juliol, estableix, a l'article 11, que la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient és l'autoritat competent per als aspectes mediambientals.

Posteriorment, la publicació de la Directiva 98/8/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer, relativa a la comercialització de biocides, harmonitza a nivell europeu la legislació sobre aquests productes, anteriorment coneguts com a plaguicides no agrícoles. Aquests productes biocides són necessaris per al control dels organismes perjudicials per a la salut humana i dels animals, i per al control dels organismes nocius per als productes naturals o manufacturats.

A més, amb data 7 de setembre de 2000, va ser aprovat el Reglament (CE) 1896/2000 de la Comissió, que posa en marxa la primera fase del programa previst a l'article 16.2 de la Directiva esmentada.